

Afschrift

Aan de Voorzitter van de Nederlandse Delegatie van
het Plan Schuman.

betreft: Stand van zaken Schumanplan per 29 Juli 1950.

DEEL I

Institutionele Commissie.

In de ^JConstitutionele Commissie is sedert 17 Juli, voor wat de hoofdproblemen betreft, weinig vooruitgang geboekt. Met name is nog geen overeenstemming bereikt over de vraag van de bevoegdheden van de Raad van Ministers ten opzichte van de Hoge Autoriteit. De Franse delegatie, daarin gesterkt door de zeer weinig transingente en theoretisch-dogmatische houding van de Duitse delegatie, blijft uitermate huivering voor iedere figuur, die haars inziens aan de onafhankelijkheid van de Hoge Autoriteit te kort doet. Enig definitief resultaat ten aanzien van de door Nederland naar voren gebrachte suggesties, namelijk dat (1) voor de uitoefening van bepaalde bevoegdheden door de Hoge Autoriteit "Concours" met de Raad van Ministers nodig is en (2) dat de Raad van Ministers onder bepaalde omstandigheden richtlijnen aan de H.A. moet kunnen geven, kon dan ook nog niet worden bereikt.

Op andere - minder belangrijke - punten van institutionele aard valt wel enige voorlopige vooruitgang te constateren. Een juridische commissie heeft voor een aantal artikelen nieuwe redacties opgesteld, welke een nadere precisering geven, terwijl deze commissie tevens gewerkt heeft aan een verduidelijking van sommige probleemstellingen. De commissie heeft zich voorts vooral bezig gehouden met het Cour d'Arbitrage, waarbij op vele punten een "accord de

tendance" kon worden berráikt. De resultaten van het werk van de juridische commissie zullen in de komende week het onderwerp van beraadslagingen in de Institutionele Commissie uitmaken.

Overigens zal de procedure thans als volgt zijn, dat de Institutionele Commissie, op basis van een door de heer Monnet op te stellen memorandum, enige hoofdlijnen zal vaststellen betreffende de onderlinge verhoudingen tussen de vier organen (H.A., R.v.M., A.C. en C.d'A), aan de hand waarvan de Juridische Commissie nieuwe teksten zal ontwerpen.

DEEL II

Vraagstukken betreffende de productie

A. Adaptatie

Het werkstuk van de zgn. Groep van Zes werd in de Werkgroep Productie besproken en ten opzichte van de essentiële voorstellen aanvaard. Volgens dit werkstuk heeft de hulpverlening aan werknemers, welke als gevolg van de marché unique hun werkgelegenheid verliezen, voorrang. Er is voorzien, dat de Regering van het betrokken land evenveel hulp zelf moet verstrekken als door de H.A. geschiedt. Volgens het voorstel wordt het totaalbedrag beperkt tot een klein - nog niet in cijfers vastgesteld - percentage van de jaarlijkse productiewaarde. De H.A. moet haar beleid met behulp van de bevoegdheden volgens andere artikelen zo voeren, dat de adaptatie geen grotere bedragen eist dan het hier vast te stellen percentage.

Hierop wordt teruggekomen nadat de inhoud van de in aanmerking komende artikelen nauwkeuriger zal zijn bepaald.

Vershil van mening bestaat over een zeer beperkte schadeloosstelling, welke in dit voorstel aan ondernemingen zou kunnen worden gegeven, die onder bepaalde omstandigheden hun verplichtingen ten opzichte van crediteuren - geen aandeelhouders of obligatiehouders - niet kunnen nakomen in verband met de gevolgen van de "marché unique". Italië en België wensen deze mogelijkheid uit te breiden; alle overige landen zouden de voorkeur geven de schadeloosstelling geheel te laten vervallen, doch zijn bereid bij een nauwkeurige beperkende definitie, waardoor deze hulp op te verwaarlozen proporties wordt teruggebracht, de uitzondering te aanvaarden.

B. Péréquatie

Bij de besprekingen over het péréquatievraagstuk is men tot een duidelijke afbakening gekomen tegenover de eventueel nodig geachte egalisatie van de concurrentiekansen op grond van verschillen in het loonniveau of op grond van andere kunstmatige verschillen (artt. 26 en 30). Deze egalisaties behoren niet tot de péréquatie.

Het doel van de péréquatie werd duidelijk omschreven als:

- a. aan bedrijven, welke door modernisering na een overgangperiode in staat zouden zijn de concurrentie van de marché unique te doorstaan, de mogelijkheid van afzet zonder verlies, te verschaffen.
- b. aan ondernemingen, welke niet levensvatbaar zijn, gedurende een overgangperiode de mogelijkheid te verschaffen voor de marché unique te produceren om het tijdstip van bedrijfssluiting te vertragen.

De péréquatie moet dus een oplossing brengen vooral voor de niet-efficiënte Belgische kolenmijnen en de niet-efficiënte Italiaanse staalbedrijven. Op grond van voorbereidende gesprekken buiten de Werkgroepen vooral tussen de Nederlandse en de Duitse delegatie en van de Fransen met deze beide delegaties afzonderlijk werd een voorstel ontwikkeld en door Hirsch in de laatste bespreking van de z.g. Groep van Zes aan de delegaties medegedeeld.

Het voorstel komt op het volgende neer:

Op de invoer naar een land met een te hoog kostenpeil als gevolg van de onder a. en b. genoemde bedrijven wordt een péréquatieheffing geheven van aflopende aard, b.v. 30%, 60%, 40%, 20% van het verschil in prijsniveau tegenover andere landen. Deze heffingen komen in een péréquatiefonds voor het in aanmerking komende land, evenals bijdragen van ondernemingen buiten het land binnen het gebied, welke hun export naar dit land kunnen verhogen en hierdoor hun eigen exploitatie verbeteren. De middelen van dit fonds worden onder controle en toezicht van de H.A. door de Regering van het land zelf uitgekeerd aan bedrijven van de onder a. en b. genoemde aard.

Hierdoor wordt bereikt, dat de péréquatie haar doel bereikt zonder aanleiding voor prijsverhoging in de overige landen te geven, m.a.w. de verbruiker in de betrokken landen treedt niet onmiddellijk in het genot van de lage prijs in de overige landen van de marché unique, maar hij geniet toch van het begin af het voordeel van een zekere prijsverlaging en hij heeft de zekerheid na afloop van de overgangperiode het onbeperkte voordeel van de marché unique te genieten.

C. Het prijzenvraagstuk

Bij de besprekingen is men tot de kern van de zaak doorgedrongen. Met behulp van de vaststelling van maxima en minima prijzen kan het doel van vrije concurrentie tussen deze grenzen alleen dan worden bereikt indien vraag en aanbod (hieronder

begrepen het aanbod van buiten de groep) enigszins in evenwicht is. Is het aanbod betrekkelijk veel groter dan de vraag dan dreigt desorganisatie van de markt, waartegen de vaststelling van minimaprijzen onvoldoende bescherming zal bieden.

Dit gevaar bedreigt vooral de staalsector omdat hier steeds de capaciteiten bij vol gebruik groter zijn dan de behoefte. De industriën, welke om deze redenen in het verleden het gevaar door quotering van de afzet hebben bestreden, wensen ook nu weer tot een quoteringssysteem te komen en beweren, dat elke controle van minimumprijzen gedoemd is te falen. Het instellen van een quotasysteem levert in de praktijk haast onoverkomelijke moeilijkheden op, omdat de afzetverhoudingen van de laatste jaren als uitgangspunt onaanvaardbaar zijn daar de in voorbereiding en in uitvoering zijnde uitbreidingsplannen arbitraire correcties zouden eisen en omdat de beperking van de Duitse productie het aanvaarden van het verleden als basis voor de Duitsers onmogelijk maakt. Elk quotasysteem moet gebaseerd worden op ramingen van de behoefte en deze zijn in het algemeen en vooral in de tegenwoordige tijd moeilijk. Een quotasysteem zonder elasticiteit, welke de quota van het efficiënte bedrijf verhoogt, mist de nodige prikkel tot efficiënte bedrijfsvoering. Elke elasticiteit met deze doelstelling leidt tot de scherpste concurrentiestrijd om de marges, welke deze elasticiteit in uitzicht stelt.

De voorlopige conclusie van Hirsch (in tegenstelling tot Uri) is dan ook, dat voor de staalindustrie een zo goed mogelijk gecontroleerde minimumprijs op regionale basis de enig mogelijke oplossing is, doch dat aan de H.A. de bevoegdheid moet worden gegeven tot een tijdelijke quotering over te gaan, indien zou blijken, dat het controlesysteem niet aan de gestelde eisen voldoet en de overtredingen de overhand nemen.

Op het gebied van de kolonmarkt kan men zich wel met het voorstel verenigen, dat door de sub-werkgroep voor de kolonprijzen werd gedaan. (regionale prijsvaststelling onder controle van de H.A. en onder de voorwaarde, dat ondernemingen, welke de voorstellen van de regionale groep niet willen aanvaarden, hun eigen voorstellen ten opzichte van de prijzen kunnen indienen.

Het gevaar van prijsverhoging bij schaarste wordt beperkt, indien de inefficiënte (Belgische) mijnen door de voorgestelde péréquatie niet tot prijsverhoging buiten hun land kunnen leiden en omdat de elasticiteit van de Duitse productie groter is dan aanvankelijk wordt verondersteld. Na enkele maanden kan deze productie n.l. met 10 à 15% worden verhoogd en na afloop van ca 1 jaar kan met een verdere verhoging worden gerekend door het inhalen van de achterstand in de ontginning van de mijnen in de afgelopen jaren. Deze elasticiteit wordt voldoende geacht om in geval van schaarste ook Engeland te dwingen de continentale markt zonder belangrijke prijs-verhoging te leveren.

D. Productieprogramma.

De besprekingen over het opstellen van het productieprogramma hebben tot het aanvaarden van het Nederlandse standpunt geleid, dat de H.A. zou trachten in gemeenschappelijk overleg met de Regeringen en de regionale organisaties tot een aanpassing van de productie aan de behoefte te komen. Verder heeft men aanvaard, dat de H.A. zou moeten trachten deze aanpassing door haar prijzenbeleid en andere beleidsmaatregelen te bevorderen. Alleen indien men hierbij tot geen bevredigende oplossing zou komen, moet naar mening van de commissie de H.A. de bevoegdheid hebben verdergaand in te grijpen. Men is nog niet in discussie getreden over het vraagstuk of de H.A. hierbij aan bepaalde richtlijnen (b.v. op niet-discriminatoire basis) zou zijn gebonden.

E. Investeringsprogramma.

In de z.g. Groep van Zes is een werkdocument in voorbereiding, dat begin volgende week in de werkgroep Productie ter discussie wordt gesteld. In dit werkstuk wordt voorgesteld, dat de H.A. in samenwerking met de Regeringen en de regionale organen een oriënteringsprogramma opstelt, rekening houdend met de haar gestelde taken van art. 17. De financiering van dit programma kan de H.A. volgens dit voorstel vergemakkelijken door bemiddeling tussen crediteur en debiteur en zelfs door het geven van garantie aan de crediteur. Onder bepaalde omstandigheden kan zij bepaaldé credieten verlenen, die de H.A. zelve heeft opgenomen. Heffingen op de productie om hieruit investeringen te financieren worden niet voorzien.

Het Franse voorstel, dat projecten in voorbereiding (zoals Hoogoven-Breedband) opnieuw door de H.A. moeten worden bekeken, werd onder de duidelijkste reserve van Italiaanse en Nederlandse zijde gehandhaafd. De Nederlandse vertegenwoordiger verklaarde, dat de beslissing hierover geen aangelegenheid voor de experts is en dat een eventuele discussie hierover in de commissie restreinte zal moeten worden gevoerd.

De overige delegaties waren het er over eens, dat Regeringen alleen het recht hebben aan de financiering van projecten direct of indirect deel te nemen, indien deze door de H.A. goedgekeurd zijn. Men is van mening, dat elke concessie op dit punt van welke aard dan ook de harmonische opbouw van de productiecapaciteit illusoir zal maken. Nederland heeft zich in deze aan de instructie gehouden.

- F. Een verbeterde tekst van art. 29 (research) is als werkdocument door de z.g. Groep van Zes voor de Werkgroep Productie voorbereid en wordt de volgende week in discussie gebracht. Hier zijn geen moeilijkheden te verwachten.

DEEL III

Sociale vraagstukken

A. Questionnaire

De werkzaamheden van deze Werkgroep hebben tot het opstellen van een questionnaire geleid, welke een overzicht zou geven over de kwantitatieve verhoudingen van het vraagstuk.

Deze documentatie is op zichzelf een zijspoor omdat in het verdrag de bevoegdheden van de H.A. moeten worden vastgesteld en deze moeten uiteraard niet worden bepaald door bestaande kwantitatieve verhoudingen. Bij de behandeling van de questionnaire werden de gegeven richtlijnen gevolgd, zodat de beantwoording ervan niet verder gaat dan het geven van een globaal overzicht. De vergelijkbaarheid van het materiaal blijft beperkt en de Werkgroep zal voor voorbarige conclusies blijven waarschuwen.

B. De besprekingen over de strekking van art.26.

De Heer Uri heeft als voorzitter van deze Werkgroep dit artikel zo willen interpreteren, dat naast verschillen in het loonpeil ook verschillen van de loonfactoren als gevolg van hogere of lagere productiviteit volgens dit artikel zal worden geëgaliseerd.

In een uitvoerige bespreking met de Heren Hirsch en Uri werd de bovenomschreven opvatting van de Heer Uri fel bestreden. De Heer Hirsch deelde hierbij de Nederlandse opvatting en deed alle moeite om de Heer Uri van de onjuistheid van zijn stelling te overtuigen. In de besprekingen in de Werkgroep in de

volgende week zal moeten blijken in hoeverre Uri zijn standpunt zal wijzigen. De Nederlandse delegatie heeft haar zienswijze over art. 26 als werkstuk bij de Werkgroep ingediend.

In de bespreking met de Heren Hirsch en Uri werd overeenstemming bereikt, dat de voor egalisatie in aanmerking komende verschillen uit de artt. 26 en 30 onder elkaar zouden moeten worden gecompenseerd. Men voelde veel voor het Nederlandse voorstel, dat het dan resterende verschil op grond van een recommandatie met door de Regering vrij te kiezen middelen zou moeten worden geëgaliseerd. Men had begrip voor de Nederlandse mening, dat "prélèvements" overbodig zijn gezien een Regering, welke aan een recommandatie niet voldoet, door sancties wordt bedreigd. Bij aanvaarding van dit Nederlandse voorstel zou ook de egalisatie volgens art. 26 en 30 zoals de péréquatie unilateraal binnen het betrokken land opgelost wordt.

DEEL IV

Handelspolitiek

Met betrekking tot het handelspolitieke overleg onder het Schumanplan vallen geen bijzondere opmerkingen te maken, aangezien in de week van 23 - 29 Juli geen besprekingen hebben plaatsgevonden in afwachting van de vorderingen bij andere commissies. A.s. Woensdag, 2 Augustus, worden de besprekingen hervat.

29 Juli 1950